

**Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Херсонський державний аграрно-економічний університет
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій
Навчально-науковий центр «Інститут післядипломної освіти та
дорадництва»
Херсонська державна морська академія
Громадська організація «Глобальний погляд»**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**IV Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
«Публічне управління та адміністрування
у процесах економічних реформ»
з дистанційною участю**

Том I

11 листопада 2020 року

м. Херсон

Оргкомітет конференції

Кирилов Юрій Євгенович – доктор економічних наук, професор, ректор Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Бутрій Дмитро Степанович – перший заступник голови Херсонської обласної державної адміністрації

Грановська Вікторія Григорівна – доктор економічних наук, доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Аверчев Олександр Володимирович – доктор сільськогосподарських наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Крикунова Вікторія Миколаївна – кандидат економічних наук, декан економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Потравка Лариса Олександрівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Вольська Олена Михайлівна – доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Білорусов Сергій Георгійович – кандидат технічних наук, доцент, заслужений працівник освіти України, директор Херсонського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій;

Грицук Ігор Валерійович – доктор технічних наук, професор кафедри експлуатації суднових енергетичних установок Херсонської державної морської академії;

Булгаков Микола Петрович – кандидат технічних наук, доцент кафедри експлуатації суднових енергетичних установок Херсонської державної морської академії;

Абсава Людмила Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент, голова Громадської організації «Глобальний погляд»;

Карташова Ольга Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету.

УДК 35: 33.021.8

Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ: збірник тез доповідей IV Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції з дистанційною участю, Том I, 11 листопада 2020 р. – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2020. – 303 с.

У матеріалах конференції висвітлені передові науково-практичні результати досліджень, отримані в галузі публічного управління та адміністрування. Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

© Колектив авторів, 2020

© ДВНЗ «ХДАУ», 2020

Богашко О.Л.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ПЕРЕВАГ КЛАСТЕРНИХ ОБ'ЄДНАНЬ 35

Євченко О.В. Євченко С.В..

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ГРОМАДЯНСЬКОЇ УЧАСТІ
НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ З УРАХУВАННЯМ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ 38

Ільків Є.Ю., Галярник М.В., Дорош Л.І., Васишин Ю.В.

ОСОБЛИВОСТІ КЛАСИФІКАЦІЇ МЕЖ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК
У 3D-КАДАСТРІ ВІДПОВІДНО ДО КОНЦЕПЦІЙ P. DALE 43

Ключкович А. Ю.

ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ РЕГІОНАЛЬНОГО САМОВРЯДУВАННЯ У
СЛОВАЧЧИНІ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ 46

Краля В.Г.

ЕВОЛЮЦІЯ РОЗВИТКУ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ 49

Круглов В. В.

ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ЯК
ІНСТРУМЕНТУ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ 52

Осіпова А.А.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ
ЕФЕКТИВНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА 55

Проценко Н. М.

РОЗВИТОК ТУРИЗМУ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ
В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ 58

Прямухіна Н.В.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ СИСТЕМОЮ
РЕГІОНУ НА ОСНОВІ НЕРІВНОВАЖНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІКИ 61

Семенов В.О.

ВПЛИВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАД 64

Осіпова Алла Анастасіївна

викладач кафедри економіки

Уманський національний університет садівництва, м. Умань

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

У секторі сільськогосподарського виробництва України особливе значення у забезпеченні розвитку надається механізму державного регулювання. Однак наразі його провадження фактично не відповідає основним цілям – підвищенню конкурентоспроможності та рівномірному розвитку усіх сфер сільськогосподарської діяльності. Причиною даної ситуації є відсутність єдиного нормативно врегульованого алгоритму реалізації інструментів стимулювання. Це сприяє формуванню та накопиченню низки проблем, пов'язаних із підтримкою на належному рівні продовольчої безпеки держави, гармонійним розвитком усіх секторів сільськогосподарської діяльності, забезпеченням зайнятості та добробуту населення, що проживає на сільських територіях тощо.

Виконуючи свої функції у різних сферах розвитку, саме держава виступає стабілізуючим важелем суспільного зростання в цілому, оскільки є головним суб'єктом ринкових відносин, поєднуючи в собі особливості виробника, споживача, покупця, продавця, інвестора, кредитора та боржника. Відтак створення сприятливих умов для всіх учасників ринкових відносин є основним завданням держави. Для досягнення цієї мети держава, шляхом втручання в соціально-економічні процеси, використовує прямі та непрямі методи впливу. Тому нині основними економічними, правовими й адміністративними важелями впливу виступають: ціни, податки, кредит, тарифи, пільги, квоти, інвестиції, цінні папери, резерви, бюджет, субсидії, програми, ліцензії, нормативи, стандарти, санкції, антимонопольні закони.

Слід зазначити, що ефективність державного регулювання економіки залежить від індивідуальних умов і регулюючих дій зі сторони конкретної країни. Ці умови характеризуються такими показниками, як частка державного сектора в економіці, структура економіки, досягнутий технічний рівень виробництва, місце національної економіки у світовому поділі праці, демографічні, національні та політичні умови тощо. Кожна держава, відповідно до цих умов, використовує особливі, притаманні лише їй, підходи до межі та змісту свого втручання в економіку.

В економічно розвинутих країнах сільськогосподарське виробництво забезпечується комплексом законодавчо та організаційно визначених довгострокових бюджетних заходів з боку держави. Так, досвід країн ЄС, Канади, США свідчить, що основними фінансовими важелями державного регулювання є: регулювання цін на сільськогосподарську продукцію для забезпечення сільських виробників ефективними умовами господарювання; податкове регулювання, спрямоване на стимулювання розвитку аграрних підприємств; кредитна підтримка через механізм здешевлення відсотків і відстрочення платежів основної суми заборгованості; економічна підтримка аграрних підприємств, що потрапили в несприятливі природно-кліматичні умови; державне фінансування найважливіших програм розвитку аграрного сектора [1, с. 277].

Методологічною базою утвердження стратегії розвитку аграрного сектору в країнах Європейського Союзу є концепція багатофункціональності сільського господарства, проведення якої базується на захисті доходів сільськогосподарських виробників від природних і ринкових факторів. Основою існування галузі визнаються при цьому фермерські господарства сімейного типу. Концепція враховує поступове здійснення необхідних перетворень, тісний зв'язок виробництва з іншими секторами економіки [2, с. 4].

Водночас, система механізмів державного регулювання аграрної сфери в розвинених зарубіжних країнах характеризується не стільки стимулюванням

виробництва, скільки рішенням соціальних завдань: підтримка рівня доходів фермерів, розвиток сільської інфраструктури й природоохоронні заходи [3, с. 136].

Збереження тенденції спаду вітчизняного сільськогосподарського виробництва в усіх категоріях господарств, заборгованість виробників перед державою за кредитами, безсумнівно, диктують необхідність коригування державного управління сільськогосподарською сферою виробництва.

Таким чином, при створенні ефективної системи регулювання розвитку сільськогосподарського виробництва необхідно враховувати інтереси не тільки держави, а й виробників і споживачів. Тому, з одного боку, слід виробляти продукцію відповідного попиту, а з іншого – стимулювати попит, тобто вирішувати питання про платоспроможність населення. Даний принцип, на наш погляд, може стати основним у механізмі державного регулювання. Однак все вищезазначене можливо здійснити виключно на основі використання оптимальних форм господарювання. Разом з тим, при розробці моделі державного регулювання слід враховувати, що подолання кризи в сільському господарстві значною мірою залежить від вирішення ключових макроекономічних проблем (пільгового кредитування, державного субсидування, пільгового оподаткування, цінового регулювання).

Література

1. Осіпова А.А. Зарубіжний досвід державної фінансової підтримки сільськогосподарських підприємств України. *Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії*. Чернівці, 2010. № 2 (19). С. 277–285.
2. Могильний О.М. Спільна аграрна політика Європейського Союзу щодо сталого сільського розвитку: уроки для України. *Економіка АПК*, 2004. № 7. С. 3–12.
3. Алейнікова А.В. Зарубіжний досвід державного регулювання розвитку АПК. *Інвестиції: практика та досвід*, 2011. № 16. С. 131–136.